

GAZETA MAZURSKA

piśmo poświęcone sprawom
MAZUR EMANUELEWICH.

Wszystkim Czytelnikom i Przyjaciolom naszej Gazyty zaszlamy serdeczne życzenia wesolych i blagoslawionych swiat Bozego Narodzenia
Redakcja.

Pieśń na Boże Narodzenie.

Aniołowie, Aniołowie zaśpiewali, a pasterzom zwiastowali Chrystusowe narodzenie, wszystkim wiernym pocieszenie. Czy kto słyszał od wieczności, by Bóg schodził z wysokości? Emanuel, Bóg jest z nami! Złączon w ciele Bóg z slugami. Już Jajasz to zwiastował, o Nim zdawna prorokował, że Bóg wieczny, przycodzony b, dzie z Panny narodzony, z pokolenia Królewskiego, z domu zaś Dawdowego, Ludziom grzesznym ku zbawieniu, wszystkim ku rozweseleniu. Swiatłem Bożem nas oświeca, radość w duszy naszej wynieca. O miłości nader wielka, jesz człowiekiem dla człowieka. Przewo wszyscy dajmy chwałę teraz i przez życie całe Bogu Ojcu i Synowi i Świętemu też Duchowi.
Staropolska pieśń z XVI-go wieku.

Na B o d y.

Lw. św. Łukasza II, 14.

Zwiastowanie Ewangeliji ogłasza święto Narodzenia Pańskiego, a łoscił chęć jański. obchodząc to święto, oddaje cześć Chrystusowi, prawdziwemu Bogu i prawdziwemu człowiekowi, wzywając gming Chrystusową do radowania się w duchu i prawdzie, że obietnica, dana Ewie, spełniła się, gdyż syn niewiasty narodził się w Betlehem, aby zdeptać głowę węża. Narodzenie to ogłosił światu zastępy niebieskie i oznajmiły zarawem, czym jest to Narodzenie dla świata, mówiąc: „Chwała Bogu na wysokościach, a na ziemi pokój, w ludzkiej dobrej upodobanie”. Narodzenia Chrystusowego hrodem, zwiastunem była także gwiazda, która, zajaśniawszy na sklepieniu niebieskim, przewodniczyła mędrcom, idącym ze Wschodu, pokazała widomie, że spełnionem zostało przyrzeczenie, dane Adamowi, to jest, że wszystkie narody będą pobłogosławione i że poganie zostaną powołani do Królestwa Bożego. Narodzenie Chrystusa, jako zbawiciela świata, jako najwyższego, jedynego Kapłana i pośrednika, powitał w świątyni Jerozolimskiej Symeon następującymi słowy: „Teraz puszczaś s uję Twego, Panie, według słowa Twojego, w pokoju. Oczy moje oglądały zbawienie Twoje, któreś zgotował przed obliczem wszystkich ludzi, światłość ku

objawieniu poganom, na chwałę ludu Twego Izraelskiego”. Wraz z Symeonem i my powinniśmy dziś pozdrowić Chrystusa nie tylko jako tego, który się przed dwiętnastu wiekami narodził w Betlehem, ale także i jako tego, który pragnie mieszkać w nas samych, pragnie królować w sercach naszych, pragnie, abyśmy ciałem umarłszy przez grzech w ciele, żyli w Nim i dla Niego. W ten sposób święto Narodzenia Pańskiego stanie się Bogu człowiekiem, słowa ciałem, przypomni nam, że ponieważ jesteśmy przez chrzest dziaćkami Bożemi, więc ciało, które grzech popsuł, ma być uświęcone, wyzwolone z pod władzy grzechu, ma się stać mieszkaniem Ducha Świętego. Kto więc pragnie obchodzić prawdziwie pamiętkę Narodzenia Chrystusowego, niech spojrzysz w serce, czy tam mieszka Jezus; niech zastanowi się nad ziemskim, codziennym życiem swoim, czy ono we wszystkim zgodne jest z wolą Boga; niech rozważy, czy w ciele jego panują namiętności, żądze nieczyste skłonności grzeszne, lub czy ciało jego poddane jest Duchowi Bożemu, gdyż i ciało nasze musi być uświęcone, by w ciele tem mógł mieszkać Chrystus. Kto wierzy w Boga-człowieka, kto wierzy, że Jezus, Syn jednorodzony z Ojca w wieczności, narodzony z Marii dziewicy, ten ciała swego, ciała, które jest częścią Chrystusa i Jego mieszkaniem, nie będzie plugawit obziarstwem, pijarstwem i innymi nieczystościami. Ten, obchodząc pamiętkę Narodzenia Pańskiego, jako ochrzciony w imieniu Boga w Trójcy Świętej jedynego, jako dziecie Boże, Duchem Świętym poświęcone, gorąco prosić będzie Boga, aby mu dopomógł żyć w świętości i przez codzienny żal i pokutę umierać wedle starego człowieka, a żyć w Chrystusie. Wienczas to spełni się i na nas słowo Ewangeliji i powiemy wraz z Janem Ewangelistą: „Widzieliśmy chwałę Jego, jako jednorodzonego od Ojca, pełnego łaski i prawdy”. Widzieć powinniśmy chwałę Chrystusa, chwałę Narodzenia Jego w życiu naszym. Betlehem musi odzwierciadlać się w czynach naszych; serce musi się stać kolebką Jezusa, a myśli nasze i sprawy daremi, które medrecy przynieśli Nowonarodzonemu. Jaczniej bowiem obchodzilibyśmy Narodzenie Pańskie tylko dla zwyczajaj i błogosławieństwa tego Narodzenia nigdy nie uczulibyśmy. Módląc się więc, prosimy i wołajmy: „Chryste, zbawicielu, narodź się w sercu naszym i dopomóż nam, abyśmy chwałę Twoją ujrzeli”. Amen.

Ks. Leopold Otto.

Do naszych Czytelników.

Spieszmy podzielić się z miłymi naszymi Przyjaciolami wiadomością, że od Nowego Roku Gazeta nasza powiększy swe ramy. Zamiast 4 stron drukować będziemy co tydzień 6 stron na glansowanym papierze z obrazkami. Każdy dru

gi numer w miesiącu przyniesie naszym Czytelnikom piękny ilustrowany

Dodatek dla naszej dziatwy,

a każdy ostatni numer w miesiącu

Dodatek dla młodzieży.

Powiększając nasze wydawnictwo, spełniamy życzenia naszych Czytelników, którzy w licznych listach do Redakcji domagali się tego.

Mamy nadzieję, że nasi Czytelnicy i Przyjaciele pospieszą nam z pomocą przy wydawnictwie Gazety tak nadysyłaniem listów i wiadomości ze swych stron, jak i płacaniem prenumeraty za Gazetę.

Z Bogiem — do wspólnej pracy.

Redakcja.

Ziemianki pomorskie na Wystawie Ogrodniczej w Toruniu.

W Nr. 136 „Kolumna Polskiego“ czytamy:

„O ile nie wszystkie okresy Wystawy Ogrodniczej w Toruniu nagromadziły odpowiednią ilość wartościowych eksponatów w „Kiosku Ziemianek Pomorskich“, o tyle ostatni pokaz od dnia 29 października r. b. aż do końca Wystawy wykazał, że ogrodnictwo u Ziemianek Pomorskich jest na wysokim poziomie, a umiejętne zużywanie produktów owocowych i jarzynowych pod różnemi postaciami przeprowadzone w sposób bardzo umiejętny. Przym pod tym względem należał się przewodniczącej Działowskiemu Kola Ziemianek i członkini Głównego Zarządu p. Jozji Skąpskiej z Wielkiego Łęka. Trudno wyliczyć wszelkie rodzaje przetworów owocowych i jarzynowych, które wystawiła w malowniczej grupie, bo były tam splecione w kształcie piramidy wszelkie możliwe konserwy, wina, soki, serki owocowe, konfitury, mietylko nęcące wyglądem, ale nad wyraz smaczne. Przekonali się też o ich wyjątkowej dobroci, prócz zwykłych snielandników, uraczonych obficie za każdym pobylem w kiosku przez p. Skąpską i jej córki, także dostojni goście, jak p. minister Morawski ze swoją swiatą, ks. biskup Okoniewski, prezydent miasta Torunia, Bolt, starosta krajowy, Wybicki, i t. d. Skutkiem ogólnego uznania został p. Jozji Skąpskiej przyznany przez Ministerstwo Rolnictwa Duży Srebrny Medal, jako nagroda za przetwory owocowe, warzywne i mięsne w bardzo bogatym doborze, oraz wina owocowe. Przy tej sposobności i kucharzowi p. Skąpskiej, Maciejowi Bodzionemu, dostał się List Pochwalny od Komitetu Wystawy. Rdwnież bardzo piękne w kolorze i niebywalej wprost przejrzystości konserwy jarzynowe wystawiła p. Róża Komierowska z Komierowa, uyskawszy Srebrny Mały Medal Pomorskiej Jiby Rolniczej. P. Marija Swiacka z Przystani wystąpiła z ładną kolekcją jarzyn, poczynawszy od rzodkiewek, nie pomijając kufurydy, fasolek wykusłanych, ziemniaków, kapusty, marchwi-selerów, pietruszki i cebuli, za co otrzymała List Pochwalny od Komitetu Wystawy. Pani Kentzerowa z Lipniczek wystawiła owoce w dużym doborze, prymule i alpejskie sifolki za co uyskała List Pochwalny od Komitetu Wystawy. Poza tem Listy Pochwalne od Komitetu Wystawy otrzymały p. p. starościna Marija Czarlńska, niezmordowana w organizowaniu Kiosku Ziemianek, za kufurydy i owoce. Marija Janta-Poleczyńska z Wysekiej, za 12 gatunków jabłek i gruszek. Panie: Konstancja Kamińska z Wielkiej Turzy i Mellinowa wystawiły dekoracyjne, gronowe pomidorki, a p. Cypryńska z Wilamowa, choć nie należące do działu ogrodniczego, sery snielandkowe i wyborowe masło deserowe, eksportowane do Warszawy i sprzedawane również w Działdowie. Tlo Kiosku Ziemianek wypełniaty śliczne, ozdobyne filiżki z wytwórnii p. Skąpskiej-Scholzowej. Uznanie, które w tak obfitej mierze dostało się wystawczyńniom w Kiosku Ziemianek Pomorskich z p. Skąpską na ciele, której nadzwyczajny sukces opromieniło całe Towarzystwo Ziemianek Pomorskich, powinny stać się bodźcem dla wszystkich Ziemianek do wyjęzonej pracy na polu gospodarzem. Dziwił się bowiem własne warsztaty, dzysposzymy całemu krajowi dobrobytu. Świadome też

wdzięczne za doznane pochwały, pracujmy tem więcej, niż dotąd, nad tem, co stanowi właściwą treść i cel naszego przeszenia, to jest: przez stałe, niezmordowane udoskonalanie wszystkich działów gospodarstwa kobiecego!“

6) Kronika szkolna wsi Komorniki.

(Ciąg dalszy).

Pierwotnie powierzone było czyszczenie i opalanie budynku szkolnego wł ścielowi zabudowań, Zalewskiemu, który otrzymywał za swą pracę 20 marek rocznie. Dnia 1 listopada 1904 roku przyjął tę funkcję nauczyciel za wynagrodzeniem 45 marek rocznie. Od dnia 1 stycznia 1907 r. przekazano opalanie i zamietanie klasy niejakiemu Wasińskiemu za wynagrodzeniem 36 marek rocznie. Gruntowne czyszczenie klasy powierzono przewodniczącemu gminy, Pieszczekowi za specjalną opłatą. Od dnia 1 lutego 1908 roku opalał i zamiałał on klasę. Od dnia 1 kwietnia 1907 roku przejął ten obowiązek ponownie nauczyciel za wynagrodzeniem 90 marek rocznie. W tym samym czasie podjął się nauczyciel zdobywania opału dla szkoły i na własne potrzeby. Gmina płaciła mu za to 5 marek za 1 metr sześcienny, czyli to, co władza na opał od dnia 1-go kwietnia 1908 roku przeznaczyła.

Szkoła w Komornikach podlegała inspektorowi w Działdowie. Okręgowym Inspektorem szkolnym był p. Moslehner, miejscowym inspektorem ks. pastor Rogalski w Działdowie. Zarząd szkoły stanowili: miejscowy inspektor jako przewodniczący, oraz jako członkowie: gospodarz Jan Brandt, Karol Pieszczek, Olschewski z Komornik oraz obywatel ziemski, Paweł Moeller z Borowa. W 1898 r. przeprowadził się ks. Rogalski do Starej Ukty. Jako następcą przy łościelie został ks. Barczewski, drugi pastor w Działdowie. Inspektorem szkolnym mianowano jednak następcę ks. Barczewskiego, pastora Büchlera, który dotąd był rektorem i pomocniczym kaznodzieją w Wittenbergu.

Dnia 29 maja 1902 roku wizytował szkołę radca Tobiasz z Królewca w asystencji inspektora okręgowego. W następnym roku dokonano wyborów do rady szkolnej. Wybrano te same osoby, co i w latach ubiegłych.

Dnia 29 czerwca 1907 roku wizytował szkołę radca Engel z Olsztyna w towarzystwie inspektora Moslehnera z Działdowa.

Dnia 1 kwietnia 1908 roku wybrano do rady na przewodniczącego ks. pastora Büchlera. W roku 1910 p. Brandt złożył urząd, a na jego miejsce wybrano nauczyciela. Wybór ten został przez landrata zatwierdzony.

(Dalszy ciąg nastąpi).

Sprawy polityczne.

Polska. Pan Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej, Mościcki, poddał się w lecznicy związkowej w Krakowie zabiegowi skruszenia kamienia w pęcherzu. Operacji dokonał docent Uniwersytetu Jagiellońskiego, dr. Tadeusz Pisarski. Stan pooperacyjny Dostojnego Pacjenta jest najzupełniej zadawalający i wkrótce Pan Prezydent powróci do Warszawy.

— Sejm przystępuje do rewizji Konstytucji.

Litwa. Zbliżające się ku końcowi rokowania polskotłotewskie wywołały zaniepokojenie w prasie litewskiej. Gazeta litewska „Lietuwas Zirjos“ pisze, że największym sukcesem Polski jest umowa tranzytowa, otwierająca przed Polską porty Rygę i Libawę. Polska, zrzekając się 6 gmin pod Dźwińskiem zyskuje wielki sukces ekonomiczny i nowe porty morskie dla swego, coraz żywoziej rozwijającego się przemysłu. W takich warunkach Litwa, odcięta od Polski murem sztuczym, a od Łotwy nową umową polskotłotewską, skazana będzie wyłącznie na rolę kolonii gospodarczej Niemiec.

Niemcy. Po wyjeździe dr. Hermesa z Warszawy toczy się jeszcze tyko wymiana zdań w sprawie przedłużenia umowy drzewnej. Co do dalszych rokowań handlowych, to wiele zależy od rozmów ministra Zaleskiego ze Stresemannem w Lugano. W najlepszym jednak razie, wobec rozmaitych przeszkód i zbliżających się świąt, nie można się

podziwiać ponownych rokowań przedzej, jak po Nowym Roku. Wogóle narazie widoki traktatu z Niemcami są bardzo niejasne. Jasne jest jedynie, że Polska na stanie beztraktatowym traci niewątpliwie, ale traci znacznie mniej, niż Niemcy. Polska bowiem straciła dotąd, licząc w sposób dość określony, 75 milionów złotych. Ubytek z tego tytułu w bilansie handlowym Niemiec można obliczyć co najmniej na 300 milionów złotych, co przedstawia stosunek naszych strat do strat niemieckich czwartą część.

Austria. Dokonany został wybór prezydenta republiki austriackiej. Prezydentem został wybrany Miklas.

Liga Narodów. Obecna sesja Ligi Narodów odbywa się nie w Genewie, a w mieście Lugano, we Włoszech, gdyż warunki klimatyczne tego miasta są o wiele więcej dogodniejsze.

Anglija. Książę Walji przybył do Londynu, do łóża umierającego ojca. Cała podróż księcia z Afryki do Anglii trwała tylko 9 dni, gdy zwykle trwa 15 dni. (Książę Walji jest następcą tronu angielskiego. Zamierza podobno zrzec się praw do tronu).

Ameryka Południowa. Nastąpiło zerwanie stosunków dyplomatycznych między republikami Boliwią a Paragwajem.

Afganistan. Wybuchło tu powstanie niektórych szczepli przeciwko reformom króla Amanulacha. Król jednak pokonał powstańców za pomocą aeroplanów.

RZECZY CIEKAWY.

Nie trzymajmy darmożądów. W jednym z pism ludowych czytamy: „Było to jeszcze w roku 1890. Jeden z moich dobrych znajomych kupił folwark. Na tym folwarku było 80 krów, za które żyd pachciarz płacił dzierżawy po 50 rubli rocznie od sztuki, czyli razem 4,000 rubli rocznie. Krowy były przeważnie bardzo liche i żyd ciągle narzekał, że nie wychodzi na swoim. Pewnego dnia zjawia się pachciarz do mojego znajomego i proponuje mu, aby on sprzedał 30 krów na rzeź, a zostawił tylko 50 krów do doju, oświadczając jednocześnie, że za te 50 krów będzie już płacił nie po 50 rubli dzierżawy rocznie, a po 80 rubli, czyli, że ogólna suma płacy rocznej 4,000 rubli nie zmniejszy się. Nie mogliśmy zrozumieć tej żydowskiej kombinacji, ale, że to właściciel folwarku był chciwy na pieniądze, a za te 30 krów najlichszych można było dostać trochę świeżego grosza, więc na tę propozycję chętnie się zgodził. Od tego czasu żyd nie tylko nie narzekał na straty, ale przyznawał się, że interes jego znacznie się poprawił, bo okazało się, że jak 50 krów zjadły karmę, przeznaczoną dla 80 krów, to dały dużo mleka, dały go znacznie więcej, niż poprzednio 80 krów źle karmionych. Przekonaliśmy się również, że i nawozu nie było mniej i nie był on gorszy, bo dobrze karmione, zdrowe i silne sztuki dały dobry nawóz, lepszy i obfitszy, niż dawniej. Ten przykład przekonał mnie najlepiej, ile to my tracimy, trzymając w oborze darmożądów!”

„Cudowny” Michałek. Od kilku tygodni niektóre pisma podawały obszernie wiadomości o osobliwym kaznodziei i cudotwórcy pod Lublinem. Obecnie, w związku z zakończeniem tej sprawy „cudownego” Michałka w Michałowie, podają pisma do publicznej wiadomości o tem, co w tej sprawie mówi kurja biskupia w Lublinie, która wydała oficjalny komunikat następującej treści: „Michał Miarowski, lat 19, zamieszkały w Michałowie, parafii Szczeczeszyn pod Zamościem, z zawodu chłopiec kowalski, jest bardzo religijny i co miesiąc się spowiada. Kazania jego mają charakter letargiczny. Mówi rzeczy proste. Chciał go wychować pod swoim wpływem poseł stronnictwa chłopskiego, Dziduch, jednak bez skutku. Czuwał nad chłopcem ks. kanonik Wadowski ze Szczeczeszyna, który na Michałka miał duży wpływ. Obecnie starosta zamojski zabronił surowo wszelkich zbiegowisk, które niekiedy wynosiły do 10,000 ludzi. Spekulantów, którzy na tem zarabiali, aresztowano. Biskup lubelski, Fulman, wysłał do Szczeczeszyna ks. Mysakowskiego, aby chłopca zabrał i umieścił w innym środowisku. Poza tem niema w tej sprawie nic szczególnego. Michałek żadnych cudów nie czynił, ani też nie wypowiadał prorocत्व”.

Ż fraju i ze świata.

Zbór Młodzieży Ewangelickiej

w Działdowie urządza w dniu 21 b. m. o godzinie 7-ej wieczorem uroczysty obchód gwiazdkowy. Na uroczystość złożą się pieśni kolendowe, odśpiewane przy rzeźbionej oświetlonej choince przez członków Zboru i przez zaproszonych gości. W części drugiej, podczas skromnego posiłku, nastąpią produkcje koncertowe. „Odnajmuję i zwiastuję...” wypowie Jadzia Borucianka (ze szkoły wydzielowej). „Z wysołąm zszedł...” deklamacja Emy Piowczyłówny (4 klasa). „O Chryste” Marii Czeskiej-Macyszkińskiej wypowie Jerzy Longwitz (kurs I y seminarjyjny), który odegra również pieśni kolendowe. „Cicha noc, święta noc” odśpiewa Róża Kaszyłówna (kurs V-ty). Akompanjować będzie kwartet seminarzystów i prof. Ożana. Chóry pod batutą prof. Kozusznika. Na uroczystość powyższą serdecznie zaprasza współwyznawców-Działdowiatów

Zarząd Zboru przy Państw. Seminarjum Kawcz.

Dziadkowo. Ze szkoły rolniczo-gospodarczej. Uczennice odbyły ostatnio wycieczkę na wystawę drobiu do Torunia oraz zwiedziły dwie szkoły gospodarze pod Ciechanowem: w Gotoczynie i Sołobkowie.

— **Jubileusz** pracy zawodowej kierownik tutejszej gazowni miejskiej, p. Juliusz Quiram.

— **Zebrańie** Kółka Rolniczego, w sobotę dnia 8 b. m. odbyło się zebranie Kółka Rolniczego w „Hotelu Polskim” przy udziale 57 członków. Po zagajeniu zebrania przez prezesa Kółka, odczytano protokół z ostatniego zebrania, który przyjęto w całości. Stosownie do zarządzenia p. starosty wybrano delegata, który wejdzie w skład komisji dla ustalenia cen na produkty spożywcze. Delegatem został wybrany jednogłośnie p. Subłowski z Działdowa, zastępcą jego p. Grzywacz z Działdowa. Następnie prezes udzielił głosu przedstawicielowi Towarzystwa Ubezpieczeń „Vesta”, który w dłuższym swym przemówieniu wyjaśniał korzyści ubezpieczenia się od ognia i gradobicia. W dyskusji zarzucano wspomnianemu Towarzystwu, iż załatwia w niektórych wypadkach sprawy odszkodowania ujemnie dla poszkodowanych. W sprawie zakupu otrąb prezes wyjaśnił członkom, że warunki są niemożliwe, gdyż ceny są zbyt wysokie a kredyt tylko 3 miesięczny. Wobec tego wyłonila się dyskusja, w której poruszono kwestję przemianu żyta do 70 procent, twierdząc, że dla braku otrąb rolnicy są zmuszeni na karmę dla zwierząt domowych przemiałać czyste zboże. przeto postanowiono zwrócić się do p. starosty, by ze swej strony poczynił starania w celu uchylecia ustawy o przemiale żyta dla rolnictwa, gdyż to nie prowadzi do żadnej oszczędności. W końcu postanowiono zamówić nawozu sztuczne na sezon wiosenny. Zebranie zakończono o godzinie 7 wieczorem.

— **Zebrańie** Towarzystwa Właścicieli Nieruchomości w Działdowie odbyło się w niedzielę dnia 9 b. m. w obecności około 180 członków w lokalu „Strzelniczy”. Po odczytaniu protokołu z ostatniego zebrania, zdał sekretarz sprawozdanie ze zjazdu delegatów w Toruniu, który się odbył dnia 8 b. m. Omawiano również sprawę podatku od nieruchomości za 4 lata wstecz i sprawę długoterminowej pożyczki. W obydwóch sprawach wyjechała w dniu 18 b. m. delegacja z Pomorza do Ministerstwa.

— **Wynik** wyborów do Rady Powiatowej Kasz Chorych w Działdowie. W niedzielę dnia 9-go b. m. odbyły się w tutejszym powiecie poraz pierwszy wybory do Powiatowej Kasz Chorych i to ze strony pracodawców. Pracownicy złożyli, jak dotychczas, tylko jedną listę, tak, iż wyborów dla nich nie było, zaś pracownicy podali dwie listy. Głosy otrzymali z I-go obwodu Działdowo z I-ej listy 102 głosów, z II-ej listy 79 gł.; z II-go obwodu Jłowo z I-ej listy 14 gł., z II-ej listy 30 gł.; z III-go obwodu Płośnica z I-ej listy 18 gł., z II-ej listy 38 gł.; z IV-go obwodu z I-ej listy 1 gł., z II-ej listy 57 gł.; razem z I-ej listy 135 gł., z II-ej listy 204 głosów. Na podstawie powyższego wyniku wyborów uzyskała lista I-a 4 mandaty, a lista II-ga 3 mandaty. Do Rady wszedł z listy I-ej p. p.: Franciszek Makota, redaktor „Gazety Mazurskiej”, Wik-

tor Wybraniec, Kupiec, Juliusz Dorowski, przedsiębiorca budowlany, Jan Jaegerthal, Kupiec — wszyscy z Działdowa. Z listy II-iej p. p.: Al. Kamiński, ziemianin z Wielkiej Turzy, Fr. Grzeszczyk, przedsiębiorca budowlany, Bernard Januszewski, Kupiec, Julian Suchocki, mistrz stolarski — wszyscy z Działdowa, oraz St. Kapsa, ziemianin z Tuczel i Bernard Goerik, rolnik z Niestoi.

— P. Cępryński, dzierżawca domeny w Wilamowie, dostarczył na targ w Działdowie swinię, która ważyła 840 funtów. Pojawienie się tego okazu na rynku wywołało wielką sensację. Kupił tę swinię p. Sompoliński.

Kareszcie mamy zimę. Ciepła, wilgotna jesień dała się każdemu we znaki. Wprawdzie w dniu 8 b. m. w niektórych ogródkach działdowskich oglądaliśmy jeszcze kwitnące astry, wilgoć spowodowała wcale poważnych chorób. Na szczęście nie spotkał naszego miasta los Torunia, gdzie, z powodu panującej grypy, zamknięto seminarjum nauczycielskie, a apteki pracują dzień i noc. W pomiędzy dni 11 b. m. chwycił mróz, w środę rano dnia 13 b. m. spadł pierwszy śnieg, który grubym całunem pokrył Działdowo i okolice. Śnieg spadł w całej Polsce i Niemczech.

Brodowo. Wybuch wściekłości. Urzędowo stwierdzono tu wściekłość u bydła w zagrodzie wdowy, Anny Zakrzewskiej. Jedna krowa Zakrzewskiej wskutek tej choroby zdechła. Wściekłość powstała przez psa wściekłego gospodarza Szymańskiego. Pies ten polasał także filkę, osła, a między innymi i listonosza Chmielewskiego z Działdowa. Polasany znajduje się pod opieką lekarstwa.

Zakrzewo. Stwierdzenie zarazy dziczyzny i bydła. Urzędowo stwierdzono tu zarazę dziczyzny i bydła w zagrodzie gospodarza Michała Szymańskiego, Zarządzenie weterynaryjno-policyjne wydano na miejscu.

Sólnia, powiat odolanowski. Walny Zjazd Kółek Rolniczych na południową część powiatu odolanowskiego. — W dniu 2 b. m. odbył się w tutejszej gminie Walny Zjazd członków Kółek Rolniczych. Stosunkowo licznie zjawili się członkowie oraz goście na zjazd w baraku przy dworcu kolejowym, gdzie pod przewodnictwem dyrektora szkoły rolniczej w Odolanowie, p. Cylichowskiego, jako prezesa, zrealizowano zapowiadany program. Po wstępnym zagajeniu przez p. prezesa, oraz przemówieniu p. inspektora szkolnego, J. Cienciaty, wygłosił p. inżynier Adamczak z Poznania dłuższy referat „O stosowaniu nawozów sztucznych w miejscowych warunkach”. Wywody swoje oparł na specjalnych doświadczeniach, jakie miał miejsce w odolanowskim powiecie; nie też dziwnego, że troszczący się o jakość swej roli gospodarze z wielkim skupieniem wysłuchali cennych wskazań prelegenta. Jeszcze większe zainteresowanie wybudził drugi referat z dziedziny hodowli zwierząt, wygłoszony przez dr. Celichowskiego z Poznania, a to dzięki równoczesnemu wyświetlaniu filmowemu. Nie mniejszym powodzeniem cieszył się film, przedstawiający dożynki w Spale, oraz film, obrazujący sielskie wesele w Polsce. Na tem zakończono program zjazdu poczem odegrano dramat Józefa Korzeniowskiego p. t.: „Karpacze Górale”. Dramat ten znanego powieściopisarza i dramato-pisarza, wiernie charakteryzuje lud góralski, jego obyczaje i zabawy. Autor podziwia jego zępczość i maluje rzewną jego tęsknotę za niczem niestępowaną wolnością w górach. Wyżej wymieniony dramat w ostatecznym wykończeniu ukazał się w roku 1844. Od tego czasu wiele już się zmieniło, ale mimo tego do dziś dnia nie stracił na wartości i długo jeszcze będzie wiernym odbiciem życia góralskich. Wszystkie te szczegóły zostały dobrze scharakteryzowane przez aktorów czarnolaszkiego „Ogniska”, za co należy im się uznanie i serdeczne podziękowanie ze strony widzów. Takie samo podziękowanie należy się p. p. prelegentom, którzy, mimo znacznej odległości, bo aż z Poznania, przybyli, by nam „szaraczkom wiosłowym”, sprawić prawdziwą ucztę duchową. Zainteresowany.

Pawłów, powiat odolanowski. Przedstawienie teatralne. W dniu 8 b. m. zarząd szkoły w Pawłowie urządził z diatwą szkolną przedstawienie teatralne na sali p. Schudlarza. Odegrano sztukę p. t.: „Herbert gospodynią”. Uczkolwień sztuczka ta więcej nadawała się dla starszej młodzieży, mimo to jednak odegrana została wysmiejcie. Po-

prawność wyrażania się, odpowiednie ruchy, równoległość głosu, jako też piękne śpiewy przyczyniły się niewątpliwie do pomyślnego odegrania. Szczególnie dobrze wywiązały się ze swego zadania dzieci, odgrywające rolę „Bertrudy” i „Herberta”, oraz rolę „Sieroty”. Za tak piękne i wzniosłe nastroszenie obecnych widzów w ciągu przedstawienia należy się zarówno nauczycielowi, p. J. Pustowce i nauczyciele p. S. Kotasównie, jak również i diatwie szkolnej serdeczne podziękowanie. Siłoda tylko, że wskutek nieszczególnej pogody ludność miejscowa nie dopisała należycie. Dochód, jaki uzyskano z przedstawienia, w całości przeznaczono na wycieczkę dzieci szkolnych do Poznania w czasie mającej się odbyć Powszechnej Wystawy Krajowej. Cel wzniosły — przykład godny naśladowania! Obecny.

Surmin, powiat odolanowski. Nieszczęśliwy wypadek. Dnia 22 z. m. zdarzył się w naszej wiosce nieszczęśliwy wypadek, gdyż 17-letni młodzieniec, Erwin Glawion, wskutek nieostrożności przy rznięciu sieczki, za daleko posunął palce do maszyny, która natychmiast odcięła mu palec prawej ręki. Stroskani rodzice odwieźli swego syna, po nieudanym obandażowaniu w Odolanowie, do szpitala w Ostrowie, gdzie wskutek wielkiego upływu krwi leży nieszczęśliwy bardzo osłabiony. Sądziad.

Z z a k o r d o n a

Szczytno. Przyniesiony został w stan spoczynku i opuścił Jansbork superintendent Hensel, znany wśród Polaków i germanizator Mazurów. Hensel wydał przed wojną broszurę p. t.: „Unsere evangelischen Missionen”. Nie przypuszczając nigdy, że wojna światowa zbudzi w grobie niewoli spoczywającą Polskę, stwierdził Hensel w swej broszurze polskość Mazurów. Twierdził on, że Mazurzy są Polakami, że mówią po polsku i że dowodem tego jest między innymi historia, ale także Biblia, Kancelaria mazurska oraz inne książyli mazurskie, ułożone przez rodowitych Polaków, które do dziś jeszcze na Mazurach są rozpowszechnione. Stwierdzając polskość Mazurów, popierał Hensel w swej broszurze z zapalem germanizację tego nieszczęsnego ludu, zalecając atoli w systemie rozważę i ostrożność, gdyż „umierającemu przeszłość nie trzeba — niech on spokojnie umiera”,

Z e s w i a s t a

Powódź w Rosji Sowieckiej. W większości wypadków obszary, nawiedzone powodnią nad rzeką Wołgą, pozabawione są wszelkiej komunikacji lądowej. Jedynie samoloty utrzymują połączenie z okolicami zagrożonymi, oraz kierują akcją ratunkową. W pewnym szpitalu dla dzieci zginęło 12 dzieci.

Straty, spowodowane przez burze morskie. Grecki urząd marynarki ogłosił statystykę szkód, wyrządzonych w ostatnich 10 dniach przez burze na morzu Środkowym i w Kanale la Manche. Ogółem 143 okrętów o pojemności 76.000 ton alarmowano młakami S. O. S. o ratunek, 28 okrętów o pojemności 28.000 ton zatoneło, a 717 osób straciło życie.

Wesoły facet

W s a d z i e g m i n n y m.

— Żona wasza, Wojciechu, wniosła skargę, że ją co dzień bijecie.

— A kiedyś ją mam tkuc, proszę wielmożnego sędziego, psecie po nocach nie można wyprawiać awantur.

P r a k t y c z n a J o z z i a.

— Dlaczego Józyczku, chcesz wyjść koniecznie za mąż za rolnika?

— Dlatego, że rolnika najłatwiej wyprowadzić w pole.

P y t a n i e.

Czy łysy może mieć w czubku?

Rupujcie

Kalendarz dla Mazurów i Kalendarz dla Ewangeliów

z dodatkiem Kalendarza ściennego. Cena 1 zł. 50 gr.

„Gazeta Mazurska” i „Nowiny” pisma poświęcone sprawom ludu ewangelickiego, wychodzą co niedziela. Prenumerata kosztuje miesięcznie 60 groszy, a przestanie do domu 10 groszy, razem 70 gr., co wynosi kwartalnie 2 złote

Redakcja w Warszawie: Doza 1 m. 10, tel. 408 24. Konto czekowe P. K. O. A. 4852.

Korrespondent: Emilia Suferowa-Biedrawina Wydawca: Zrzeszenie Ewangeliów Polaków.

Drukarnia „Wzloty” Warszawa, Sielcowa 16.